

roristerne, der forsinket den proces, og jeg vil ikke hjælpe terroristerne. Jeg vil være med til at hjælpe de demokratiske kræfter i Irak.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 696

7) Til udenrigsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

»Vil udenrigsministeren foretage sig noget aktivt – og i givet fald hvad – for i optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet at få landet til at leve op til de mange erklæringer om den tyrkiske besættelse af Nordcypern fra FN, Menneskerettighedskommissionen, Europarådet, Menneskerettighedsdomstolen, EU og Amnesty International, som landet i dag groft og vedvarende krænker?«

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil nu vende tilbage til EU-spørgsmålet om optagelsesforhandlingerne, som vi debatterede med statsministeren tidligere, og jeg håber, at udenrigsministeren lige vil give sig tid til at tage det med også.

Se, det er jo velkendt, at en af de helt store hurder i forhold til Tyrkiets optagelsesproces i EU er, at landet siden 1974 har været besættelsesmagt på Cypern og i dag er besættelsesmagt på en del af EU's territorium. Det er der jo en lang række af de internationale organisationer, som udenrigsministeren normalt henholder sig til, som har fordømt. Jeg nævner bare i flæng: FN, Menneskerettighedskommissionen, Europarådet, Menneskerettighedsdomstolen, EU, Amnesty International og en lang række andre organisationer har rejst kritik på kritik af den måde, som Tyrkiet behandler Cypern på.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvilke overvejelser udenrigsministeren gør sig i forbindelse med Tyrkiets optagelsesforhandlinger om at inddrage denne her kritik, om at stille Tyrkiet til regnskab for den fuldstændig uacceptable måde, landet håndterer Cypernproblematikken på.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan minde hr. Morten Messerschmidt om, at vi på udenrigsministermødet den 3. oktober 2005 fremlagde en stram og forsvarlig ramme for forhandlingerne med Tyrkiet. Rammen re-spekterer fuldt ud den ret præcise beslutning

om Tyrkiet, der blev truffet på et europæisk rådsmøde i december 2004. Løsningen af Cypernspørgsmålet er altså aldrig indgået som en forudsætning for indledning af optagelsesforhandlinger med Tyrkiet, men fortsatte fremskridt i forbindelse med Cypernløsningen er vigtige. Derfor står der da også i forhandlingsrammen for start af forhandlingerne med Tyrkiet, at fremskridt i Tyrkiets optagelsesforhandlinger bl.a. vil afhænge af: »... Tyrkiets fortsatte støtte til bestræbelserne for at opnå en samlet løsning på Cypernproblemet inden for FN-rammen og i overensstemmelse med de grundlæggende principper for EU, herunder skridt med at bidrage til et gunstigt klima for en samlet løsning og fremskridt med hensyn til normalisering af det bilaterale forhold mellem Tyrkiet og alle EU's medlemsstater, herunder republikken Cypern«.

Vi deltager aktivt i forhandlinger med Tyrkiet inden for denne ramme, og Danmark og EU som helhed lægger vægt på, at en samlet løsning af Cypernspørgsmålet sker gennem forhandling mellem parterne i FN-regi, for det er dem, der har opgaven, og vi benytter enhver lejlighed til at opmuntre parterne til at nå frem til en forhandlingsløsning.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg tror, at cyprioterne er umådelig begejstrede over, at den danske udenrigsminister på den måde sådan af og til en passant vil opmuntre tyrkerne til at holde op med at besætte omkring 35 pct. af det cypriotiske territorium. Jeg synes, at det i den grad er en nedladende indstilling at have over for et land, der i 30 år har lidt under en aggressiv tyrkisk besættelse.

Kl. 14.20

Jeg ved ikke, om ministeren er bekendt med, hvordan tyrkerne har forvaltet det territorium, som de har besat. Det er i den grad i strid med enhver form for international retsstilling. Kirker er blevet smadret, blevet bygget om til hoteller, befolkningen er blevet fordrevet. Hele det produktive nordlige Cypern, som før 1974 i BNP-standarder var langt mere rigt end den sydlige del af Cypern, ligger fuldstændig i ruiner.

Hvad agter ministeren at gøre over for Tyrkiet, nu hvor ministeren har fået de her optagelsesforhandlinger med Tyrkiet, som han så inderligt har ønsket? Er det virkelig kun et spørgsmål om at opmuntre, at sende små venskabelige breve, eller hvad er det konkret, ministeren har tænkt sig at gøre?